

містить крім альтернативних шляхів розвитку, зумовлених проектною структурою системи, ще й варіанти її реструктуризації.

Таким чином, ідентифікація проектною структури підприємства і тенденції його розвитку, реструктуризація підприємства у відповідності до вектору його розвитку є основними напрямками формування стратегії екологізації підприємства у процесі забезпечення його конкурентоспроможності.

Література: 1. Карачина Н.П. Концепція розвитку вітчизняних машинобудівних підприємств в контексті безпеки їх економічної поведінки / Н.П. Карачина // Актуальні проблеми економіки. – № 3(117). – 2011. – С.115-130 2. Карачина Н.П. Простір взаємозв'язку економічної поведінки із визначеними концепціями розвитку підприємств / Н.П. Карачина // Економічний часопис ХХІ. – №1-2. – 2011. – С. 54-58 3. Портер М. Конкурентное преимущество: как достичь высокого результата и обеспечить его устойчивость / Майкл Портер; пер. с англ. Е. Калинина. – [3-е изд.]. – М.: Альпина Бизнес Букс, 2008. – 715с. 4. Смирнов С.В., Дежкина И.П., Поташева Г.А. Оценка организационного потенциала предприятия по принципу золотого сечения / С.В. Смирнов, И.П. Дежкина, Г.А. Поташева // Вестник машиностроения. – №6. – 2008. – С. 81-83

Ван Тао,

здобувач кафедри обліку, аналізу та аудиту

Одеського національного політехнічного університету,

м. Одеса, Україна

ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ МАШИНОБУДІВНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Найважливішим завданням, що стоїть перед вітчизняними підприємствами машинобудівного комплексу - максимальне підвищення ефективності виробництва, якості продукції, що випускається і послуг, що забезпечують стійку конкурентоспроможність підприємства на ринку, а також матеріальну зацікавленість працівників підприємства та відповідність інтересам його власників.

Зростання промислового виробництва за 2012 р. в Україні, за даними досліджень «КІНТО», очікується на рівні 7,5%. Лідером за темпами зростання залишається машинобудування, де збільшення випуску продукції за 11 місяців 2011 року (відносно січня-листопада-2010) склало 17,4% [2]. Фактори відновлення, які сприяли такій позитивній динаміці, очевидно діятимуть і надалі, що дозволяє, як мінімум очікувати стабільну роботу галузі машинобудування і в 2012р.

При цьому, найбільш характерними проблемами машинобудівних підприємств, як і раніше є [3]: – наявність надлишкових виробничих потужностей і відповідно вкрай високі витрати на їх утримання; – морально застаріла система управління підприємством; – критичний моральний і фізичний знос обладнання; – відтік кваліфікованих кадрів; – дефіцит грошових ресурсів для впровадження передових управлінських рішень і модернізації виробничої інфраструктури; – нерівна конкуренція на ринку аналогічної продукції із зарубіжними виробниками.

Основним напрямом стратегічного розвитку є «технології», як основа виробничої бази, яка впливає на якість і характеристики «готового продукту». Характеристики продукції є основою для розвитку ринку та залучення клієнтів. Посилення впливу на ринках сприятиме змінам всередині галузі. Інтеграція в середу оточення відкриває доступ до нових технологій.

Основою для дослідження стратегічних перспектив розвитку машинобудівних підприємств може служити аналіз використання інтелектуальних та науково-технічних ресурсів у виробничих процесах машинобудування.

Успішний розвиток підприємства починає залежати від розробки стратегії розвитку підприємства, що обумовлює необхідність вдосконалення методологічних і методичних підходів до розробки стратегії розвитку підприємства відповідно до вимог нової економічної реальності [1]. Весь комплекс моделей і методів, використовуваних при розробці економічної стратегії машинобудівного підприємства можна розбити на три великі блоки відповідно до етапом процесу розробки економічної стратегії [2]: 1) моделі аналізу поточного стану підприємства; 2) моделі постановки стратегічних цілей і завдань підприємства (маркетингове планування); 3) моделі розробки економічної стратегії підприємства (бізнес-планування). Пропонована

послідовність використання цих моделей і методів дозволить найбільш повно провести аналіз поточного становища підприємства на ринку, а також максимально інтегрувати дані маркетингових досліджень в процесі розробки економічної стратегії підприємства. У пропонованій послідовності процесу розробки економічної стратегії на машинобудівному підприємстві можна виділити наступні чотири великих блоки: 1) блок 1 - аналіз виконання поточної стратегії (містить етапи: виявлення показників неефективності діяльності підприємства; виявлення недосягнутих стратегічних цілей); 2) блок 2 - маркетингове планування (основні етапи: аналіз зовнішнього і внутрішнього середовища підприємства; визначення місії і цілей підприємства; планування комплексної економічної стратегії; постановка завдань); 3) блок 3 - бізнес-планування (включає етапи: аналіз альтернатив і оцінка ступеня їх придатності для досягнення цілей; доведення стратегії до рівня адекватності цілям розвитку підприємства; розробка механізмів реалізації стратегії); 4) блок 4 - реалізація і контроль.

Для досягнення практичної реалізації ефективної стратегії розвитку промислових підприємств і якісного вирішення викладених вище проблем, лежить комплекс методик формування обґрунтованих експертних і проектних рішень та порядок їх практичної реалізації за такими пріоритетними напрямками:

- розробка загальної стратегії розвитку підприємств з урахуванням перспективи ефективного позиціонування у вибраному секторі ринку товарів і послуг;
- визначення та обґрунтування продуктової спеціалізації підприємства і напрямків (номенклатури) виробничої кооперації;
- структурні перетворення і оптимізація виробничих потужностей промислових підприємств для вирішення завдань в рамках прийнятої стратегії;
- технологічне переоснащення виробництва на основі прогресивних технологій і обладнання;
- впровадження передових методів і систем управління підприємствами, в тому числі на базі передових інформаційних технологій;
- впровадження та розвиток системи менеджменту якості на основі міжнародних стандартів;
- формування та обґрунтування кількісного та кваліфікаційного складу персоналу з урахуванням планованих стратегічних перетворень;
- розрахунок та обґрунтування необхідних інвестицій (ТЕО пропонованих впроваджень).

Найважливішим аспектом пропонованих до використання методик є формування достовірних вихідних даних і узгоджена постановка задач, реально відображають мету передбачуваних впроваджень, які виробляються в ході комплексної технологічної експертизи. Комплексна технологічна експертиза (КТЕ) - це системна методика формування об'єктивних вихідних даних як по всіх напрямках життєвого циклу підприємства, так і по ринковій ситуації у відповідному секторі ринку, займаному підприємством або плановане до активного позиціонування з урахуванням економічних і політичних ринкових тенденцій. КТЕ проводиться за відповідними напрямками діяльності, визначальним життєвий цикл підприємства та його ефективність. По кожному напрямку формується програма експертних заходів з відповідним ресурсним забезпеченням.

По завершенню робіт, передбачених планом КТЕ, на базі отриманих достовірних даних формується комплексна програма стратегічного розвитку підприємства з необхідним техніко-економічним обґрунтуванням.

Стратегічне перетворення машинобудівних підприємств полягає в комплексності пропонованих рішень, які будуються на базі аналізу ринку з максимальним задоволенням взаємних інтересів держави, бізнесу та суспільства з відповідною побудовою конфігурації ефективного виробництва, насиченого сучасними технологіями та обладнанням.

Література: 1. Ансофф И. Стратегическое управление / Пер. с англ.; науч. ред. и авт. предисл. Л.И. Евенко. – М.: Экономика, 1989. – 519 с. 2. Корпоративне управління в Україні: стратегії, інновації, інвестиції / [Борисик І. О., Чигасова Н. М., Григор'єв Г. С. та ін.]; за ред. В. І. Щелкунова, Г. В. Жаворонкової. – К., 2008. – 415 с. 3. Сайт Державної служби статистики України: <http://www.ukrstat.gov.ua/> 4. Сайт аналітичної компанії «КІНТО»: <http://kya-kinto.livejournal.com/97950.html>